

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο ΒΟΥΡΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ

Φίλε «Νουμά»,

Ἔτυχε νὰ πᾶω τὴν περασμένη βδομάδα στὸ Δημ. Θέατρο, σὲ μιὰ ἀπογευματινὴ παράσταση, ἐθνικὴ καὶ φιλαθροπικὴ μαζί. Στὴν παράσταση αὐτὴ ἤκουσα ἓνα ποίημα ποὺ ὁ ποιητὴς τοῦ σκότωνε, δὲ θυμᾶμαι κ' ἐγὼ πόσους Βουργάρους σὲ κάθε στίχο του. Τάκουσα τὸ ποίημα καὶ δὲν μποροῦσα νὰ κρατήσω τὰ γέλια. Ὑστερα βγήκανε μερικὰ παιδιὰ καὶ κορίτσια καὶ τραγουδήσανε πολὺ ὁμορφα κάτι δημοτικὰ τραγούδια μας. Τάκουσα καὶ ἡ ψυχὴ μου ἀναγάλιασε κ' ἐνῶσα τὴ ζωὴ νὰ ξεχειλίζει μέσα μου. Καὶ εἶπα: —Νὰ ὁ ἀληθινὸς Βουργαροκτόνος! Ὅχι ὁ φαρισαῖος ποὺ σκοτώνει ἀράδα Βουργάρους μὲ στίχους Βουργαρίκους καὶ ποὺ μὲ μαθαίνει τὸν εὐκολὸ πατριωτισμὸ, ἀλλὰ κεῖνος ποὺ μάζωζε τὰ παιδιὰ αὐτὰ, τῆμαθε νὰ λένε ὁμορφα τραγούδια καὶ μοῦ τὰ παρουσίαζε νὰ μὲ μάθουν πῶς ὁ Ρωμιὸς δὲν πέθανε μὰ ζεῖ ἀκόμα. Ὅσο ἀξίζει ἓνας καπετάνιος παληκαρᾶς ποὺ ξεπαστρεύει τοὺς Βουργάρους στὰ Μακεδονικὰ βουνὰ, ἄλλο τόσο ἀξίζει καὶ αὐτὸς ἰδῶ ὁ παληκαρᾶς ποὺ καταπίεστηκε τόσο βαριὰ δουλιὰ, νὰ δημιουργήσει Ρωμιούς.

Καὶ τὰ λόγια μου τὰ βρήκα σωστά. Δὲν ξέρω πῶς θὰν τὰ βρεῖς καὶ λόγου σου.

Ὁ φίλος σου
ΕΝΑΣ

ΟΙ ΣΚΟΙΝΟΒΑΤΕΣ...

Ἀγαπητέ «Νουμά»,

Ἀπὸ στόμα Ρωμιοῦ βγήκανε κ' αὐτὰ τὰ λόγια καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ πιστέψεις ὅ,τι σοῦ πῶ, ἀφοῦ δὲ καὶ λόγου σου τοὺς ξέρεις καλὰ τοὺς Ρωμιούς καὶ δείχνεις πῶς τοὺς ἔχεις βαθιὰ μελετήσει.

Μοῦλεγε λοιπὸν ἓνας κύριος προχτές:

— Οἱ Σουηδοὶ μᾶς γελάσανε καὶ μαζώζανε ἀπὸ τὰ ἱπποδρόμια ὅλους τοὺς σκοινοβάτες καὶ τοὺς φέρανε δῶ, τάχα γι' ἀθλητὲς, γιὰ νὰ μᾶς θαμπώσουνε! Ἀμ' ἔτσι μπορῶ νὰν τὰ πάρω κ' ἐγὼ τὰ βραβεῖα μὲ τὴ ντουζίνα!...

Γιωργὸς μας, ὁ ἀναστημένος, γνωριστήκαμε, κλάψαμε, γελάσαμε, φιληθήκαμε, χοροπηθήσαμε κ' ὕστερος ἔφυγε νῆρθι δῶ, λέγοντας πῶς θὰ σὰς παίξῃ τρανὸ παιχνίδι: θάρρῃ γιὰ ξένος, νὰ περάσῃ μαζί σας τὴ βραδιά, καὶ τὸ πρῶτ' ὅταν φανερωθῇ, σὰ δὲν τὸνε γνωρίσετε φοβότανε γιὰ τὴ μάνα, μὴν τῆς κἀνὴ κακὸ τὸ ἄξαφνο....

— Βρὲ ὁ ξένος εἴταν' ὁ Γιωργὸς μας; Θεοῦλη μου, μᾶς λυπήθηκες; Χὰ χὰ! ὁ κουμπάρος μου!.. κ' ἡ μάνα θυμῶνε! ἀδερφοῦλα μου! ὁ Θεὸς εἶναι μεγάλος!

Μπλεγμένους ἀγκαλιά οἱ δύο ἀδερφάδες χοροπηδοῦσανε σὰν τρελλές, μέσα στῆς χαρᾶς τὰ ξεφωνητὰ καὶ τὰ γέλια, καὶ μοναχὴ τῆς ἡ γριὰ βουβάθηκε, μαρμαρώθηκε στὸν τόπο τῆς, ἄγρια καὶ παγωμένη σὰ νύχτα χειμωνιάτικη....

— Ὁ κατεργάρης! φώναξ' ἡ Λενιώ, ἀφίνοντας τὴν ἀδερφή τῆς! καλὰ μᾶς τὴν ἐφκίασε, περίφημα! ποῖος ξέρει τώρα ποὺ κρύφτηκε γιὰ νὰ μᾶς παιδέψῃ ἀκόμα!

— Δὲ μιλάς, βρὲ μάνα; Παναγιὰ μου! καλὲ δὲς τὴ μάνα πῶς ἔγινε!

— Θὰ φανερωθῇ! χὰ χὰ! θὰ φανερωθῇ, παλαβές, ποῦ εἶναι, θὰ φανερωθῇ!—Ξεφώνησε σὰν τρελλὴ ἡ γριὰ καὶ ἀρπάχνοντας τὴν ἄξινα ξέσκαψε μὲ

Γέλως; Μὰ ἐγὼ κλαίω τὰδιόρθωτα τὰ χάλια μας ποὺ δὲ μᾶς ἀφίνουμε νὰ δοῦμε τὴν προκοπὴ τοῦ ξένου καὶ νὰ ὠφεληθοῦμε ἀπ' αὐτὴν.

Γεῖά σου
ΖΗΤΩΠΟΛΕΜΟΣ

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

(Στὴ στήλη αὐτὴ θὰ κρεμάμε κάθε βδομάδα, σὰν κειφάλια ληστῶν, ὅλες τὲς ὑσυνταξίες καὶ ἀνορθογραφίες ποὺ βρίσκονται σὲ καθαρηνουσάνικα βιβλία. Συνεργάτης τῆς στήλης αὐτῆς θάναί δὲ οἱ ἀναγνώστες μας, ἀρκεῖ μοναχὰ πλάι στὸ βαρβαρισμὸ ποὺ θὰ μᾶς στέλνουνε νὰ σημειώσουν τὸνομα τοῦ βιβλίου καὶ τὸν ἀριθμὸ τῆς σελίδας ποὺ βρίσκεται).

«.... Ὅστις παυθεῖς καὶ καταδιωχθεῖς ὑπὸ τοῦ αὐτακράτορος Ἀρκαδίου καὶ τῆς βασιλίσσης Εὐδοξίας ἐξελέγη διάδοχος τοῦ θρόνου Ἀρσάκιος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Νεκταρίου....».

(Α. Μ. Μπισκίνης. «Ἐλπίς» Ζακύνθου ἀριθμ. 1592, σελίδ. 1, στήλη 2, κάτω κάτω).

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Κάποιος ξένος, λένε, ποὺ ξέρει καὶ τὰ Ρωμαῖκα, διαβάζοντας τὲς φημερίδες μας ποὺ γράφουν διὰ τοὺς προγόνους αὐτὰς τὲς μέρες, εἶπε:

— «Ἀγῶνες κάνουν αὐτοὶ οἱ χριστιανοὶ ἢ μνημόσυνα στοὺς προγόνους τους»;

— Μιὰ φημερίδα μας μᾶς πληροφορεῖ προχτές πῶς «ἡ νίκη δὲν ἐγκατέλειψε τὰ ἱερὰ ἐδάφη». Αὐτὰ γραφτήκανε ὕστερα ἀπὸ τὴ νίκη τοῦ κ. Ὁρφάνδη στὸ Σκεπευτήριο καὶ, φυσικά, ὕστερα ἀπὸ τὸν πόλεμο τοῦ 97. Ζήτω λοιπὸν ἡ νίκη!

— Ὁ Σουρῆς τόκανε πάλι τὸ ποιηματάκι του γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες, ποίημα μὲ τὰ ὅλα του, ἀπὸ κεῖνα δὲ ποὺ συνταράζουν τὴν Οἰκουμένη καὶ ἀναγκάζουν τὴν «Ἐστία» νὰν τὸν χειροτονεῖ δυὸ φορές τὴ βδομάδα Ἑθνικὸ ποιετή.

— Διαβάστε τοὺς τέσσερις αὐτοὺς στίχους καὶ θὰ δεῖτε μιὰ φορὰ τί πάει νὰ πῇ ἐθνικὴ ποίηση!

Καὶ σὲ βλέπω μὲ τοὺς δρόμους
νὰ ποκτῆς ὡς μόνον γέρας
κ' ἐν παρᾶλυσιν τῶν ἄκρων,
κ' ἐν κυστίδι, κ' ἐν κοιλῇ.

— Καὶ μιὰ εἰδοποίηση ἐκφωρενικὴ! «Ἐάν ὁ νικητὴς τοῦ Μαραθωνίου δρόμου εἶναι Ἕλλην προσφέρομαι νὰ τοῦ βγάλω τὰ δόντια δωρεὰν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ ἀριθ. 6 κουρέιον μου. Σταῦρος Πολυωρεῖς».

βιὰ τῶ λιγῶνε τὴν κρυφῶνα. Τρέχοντας ὕστερα μ' ὁρμὴ στὸ ξεροπήγαδο, βρῆκα μ' ἡχὸ κουδουνιῶν ραγισμένου—δῶ εἶν' ὁ γιόγκας μου, στρίγγιλις, ὁ γιόγκας μου!.. Πρὶν κανένας προφτάσῃ νὰ σαλέψῃ μ' ἓνα κρρ φοβερὸ τῆς κακούργας μάνας τὸ κουφάρι γκρεμοτσακίστηκε στὸ ξεροπήγαδο...

*

Χρόνια πολλὰ πὸ τότε περάσανε, μ' ἀκόμα τοῦ δύστυχου νιοῦ ἡ τύχη σὰν παραμῦθι στὸ χωριὸ φέρνεται ἀπὸ στόμα σὲ στόμα. Ἐρμὸ ἔμεινε καὶ ξεχαρβαλωμένο τὸ σπῆτι του καὶ ὅλοι τὸ φεύγουνε γιὰ στοιχειωμένο· ἀγῆθια καὶ τσικνίδες καὶ ἀγριόδατα σκεπάζουνε τὴ μικρὴ αὐλὴ, τὴ στολισμένη ἄλλοτε πὸ λούλουδα πλουμισμένα, καὶ στ' ἀσκέπαστα χαλάσματα ἡ κουκουβάγια ἔστησε τὴ φωλιὰ τῆς. Κι ἄμα τὸ χειμῶνα φουσμανὰ ὁ βορρὶς στὰ παραθύρια του καὶ σφυρίζει, ἄμα στῆς νύχτας τὴ σιγαλιὰ τὸ σκουζιμὸ τῆς κουκουβάγιας ξεσπάει καὶ ἀντιλαλεῖ, θαρρεῖς πῶς ἀκούγεται τὸ βογγητὸ τοῦ σκοτωμένου, σὰν ἄγρια κατὰρα στὸν παρὰ τὸν πλάνο, τὸν παρὰ τὸν ἀχόρταστο καὶ τὸν ἀλύπητο, ποὺ τόσα κακὰ ὡς τώρα γέννησε καὶ θὰ γεννήσῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΑΖΟΣ

—Τὰ πατριωτικὰ σφυρίγματα καὶ τὰ γιοῦχα ποὺ προσφέρουμε τὴν Πέμπτῃ τέτοιοσήμερο στὸν Αὐστριακὸ ἀθλητὴ ὅταν ἔπιανε νὰ σηκώσει τὰ βάρη στὸ Στάδιο, δὲν τιμῆσανε μονάχα τὸν ἀθροπισμὸ μας ἀλλὰ μᾶς ἐξασφάλισαν γιὰ πάντα καὶ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες.

— Μοναχὰ μερικοὶ προδότες βρεθήκανε νὰ ποῦν — οἱ ἀφιλότιμοι!—πῶς ὕστερ' ἀπὸ τὰ σφυρίγματα τῆς Πέμπτης δὲν εἶναι καθόλου παράξενο νὰ ξαναρχίσῃ τὸ Στάδιο, μὲ τὸν καιρὸ, νὰ ὀργώνεται σὰν πρῶτα καὶ νὰ μεταμορφωθεῖ πάλι σιγὰ σιγὰ εἰς χωράφι.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Πόλη)

ΚΑΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΨΗ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ἡ σκηνὴ παρασταίνει τὴν κάμαρα τῆς Κλειούλας μὲ πολὺ φιλοκαλία στολισμένη. Τὰ παράθυρα βλέπουνε στὸ δρόμο.

ΣΚΗΝΗ Α'.

Γιακουδάκης, Κλειούλα καὶ Μανιώ.

ΓΙΑΒΟΥΒΑΚΗΣ (ἔχοντας τὰ χέρια του πίσω, περπατεῖ καὶ ἄξαφνα γυρνᾷ πρὸς τὲς δυὸ γυναῖκες καὶ λέει μὲ θυμὸ). Ἐγὼ τέτοιες φουρτούνες στὴ ζωὴ μου δὲν τίς γνώρισα... Ἀρῆστε με ἥσυχο... Δὲν τὴ βλέπετε ξετρελλαμὸ ποὺ τὸν ἔχει... Γύρνα τὴ ράχη σου, γύρνα... Ἐρρίξε τὸν ἄνθρωπο μὲς' στὴν ἀτιμία καὶ δὲν κοκκινίζουν ἀπὸ ντροπὴ τὰ μάγουλά της... Δὲ θέλει ν' ἀκούσῃ τὸν πατέρα της, τὸ γέρο τὸν πατέρα της, ποὺ τὴ γέννησε, ποὺ πάσκιζε καὶ τὴ μεγάλωσε, τῆς ἔδωσε τὸν ἔδρο τῆς νιότης του γιὰ νὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ... Καὶ τώρα γυρνᾷ τὴ ράχη της καὶ σηκώνει μὲ τόση ἀφτάδεια τοὺς ὤμους της... Ποιόνα μοιάζει ἀπὸ τὸ παιδί, μὰ ποιόνα μοιάζει... ποῦ τίς βρήκε τέτοιες ἰδέες, τέτοιους θυμούς, τέτοιους τρόπους, τέτοιο κακὸ αἷμα... Φωτιὰ σὲ καίει, καημένη!... (Κάνει νὰ φύγῃ)

ΜΑΝΙΩ (Τὸνὲ βαστᾷ ἀπὸ τὸ χέρι) Μὴ συρίζεσαι ἔτσι... Στάσου...

ΓΙΑΚΟΥΒΑΚΗΣ (Ἐρπίζειται περισσότερου) Ἀφῆσέ με, μὴ μὲ τραβᾷς καὶ κάνω τώρα κανένα κακό... Δὲ βλέπετε, δὲ διαβάσεις στὸ κούτελό μου τὴν ἀτιμία... δὲν εἶναι γραμμένη μὲ μάβρα γράμματα;... Μὴ μὲ πειράζετε... ἀρῆστε με ἥσυχο... Μπορῶ τώρα νὰ περπατήσω ἴσια... νῆχω τὸ μέτωπό μου ἀψηλὰ, χωρὶς νὰ χαμογελοῦνε ἀπὸ πίσω μου... (Βλέποντας ἄγρια τὴν Κλειούλα) Τί ἤθελες, μπρέ, νὰ ταραξῇς τὴ γαλήνη τῶ γερατειῶ μου;... Γιατί νὰ σὲ κάνω;.. (Κάνει ἓνα γύρο μὲ ταραχὴ μεγάλη). Καὶ νὰ μὴ θὲς νὰ προσπέσης... νὰ μὴ θὲς νὰ μετανοιώσης... στέκεσαι ἀψηλὰ... ἀψηλὰ! Φτοῦ! Δὲ βλέπει, φαίνεται, καλὰ ὁ νοῦς σου καὶ νομίζεις πῶς οἱ λάσπες ποὺ κυλοῦνται τὰ γουρούνια βρίσκονται ἀψηλὰ... (Σὰν ἐξῶ φρενῶ) Ἀρῆστε με... ἀρῆστε με... γαϊδουρία!... (Φέγγει).

ΣΚΗΝΗ Β'.

Κλειούλα, Μανιώ, ὕστερα Λενιώ.

ΜΑΝΙΩ (Τὸνε κοιτάζει ὥσπου χάνεται). Γίνθηκες θυσία... Καλῆτερα νὰ ξερες νὰ ἡσυχάζε ἡ ψυχὴ σου... Μὰ ὄχι, εἶναι ἀδύνατο... ἀδύνατο... (Λίγη σιωπὴ, ὕστερα πρὸς τὴν Κλειούλα, ποὺ ἴσια μὲ κείνη τὴ στιγμὴ εἶχε γυρισμένη τὴ ράχη τῆς κ' ἐβλεπε κατὰ τὸ δρόμο). Κόρη μου...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ (Στρίφεται σὰν ἀφηρημένη) Ὁ νεῖρατα βλέπετε...

ΜΑΝΙΩ (Ἠπία). Κόρη μου... δὲν μπορῶ πιὰ

νά βαστάξω... Είδες με τί ἀγαναχτισμό ἔφυγε ὁ πατέρας... θά τοῦ κάνη κακό ἀφτό... 'Ελα νά προσπαθήσουμε νά καλοπιάσουμε τὸ Μιμίκο, δὲν εἶναι σκληρὸς ἄνθρωπος, ἔχει καλὴ ψυχὴ καὶ θά σέ συχωρέσῃ... Τὸ κακὸ δὲν ἔγινε πέρα ὡς πέρα, δὲν εἶν' ἔτσι;... θά σέ συχωρέσῃ, τὸ ξέρω, μοῦ τὸ λείει ἡ ψυχὴ μου... βρέθηκες σὲ ἀνισόροπη κατάστασι, δὲν εἴσουνα στὸν ἑαφτό σου... μετάνοιωσε.

ΚΛΕΙΟΥΛΑ (Σηκώνεται καὶ ἀτενίζει τὴ μητέρα της). Νά μετανοιώσω; 'Εγὼ νά μετανοιώσω; χὰ, χὰ, χὰ! Δὲ με ξέρεις, μητερίτσα μου, δὲ με ξέρεις.

ΜΑΝΙΩ. Μὰ στὸ τέλος, τέλος ἀμάρτησες... δὲν εἶχες τὸ δικαίωμα ν' ἀτιμάσῃς ἕναν ἄνθρωπο ποῦ σ' ἀγαποῦσε τόσο...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ (Μὲ τραχύτητα). Τ' εἶπες;.. ξαναπές το!.. Σοῦ φαίνονται περίεργα ἀφτά ποῦ γενήκανε... ὦ τί λησμονησιάρκα ποῦ εἶσαι... Κάνε τὸν κόπο, σέ παρακαλῶ, ἕνα μικρὸ κόπο, τόσο δὰ, καὶ γύρνα πίσω σου καὶ διέ... μὴν ἀνοίγῃς πολὺ τὰ μάτια σου, γιατί δὲν εἶναι σκοτεινὰ, οὔτε πολὺ μακριά.

ΜΑΝΙΩ. 'Αχάριστο κορίτσι!

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Διὲ τὰ περασμένα... τὴν ἐξέλιξή τῆς ζωῆς σου καὶ κρίνε καὶ μένε...

ΜΑΝΙΩ (Κοιτάζει φοβητικαῖα πρὸς τὴν πόρτα). Σώπα!

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. 'Εγὼ ὅμως δὲ σέ κατηγορήσα.

ΜΑΝΙΩ. Τί ξέρεις; Ποιὸς σοῦ εἶπε;

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Κάτι πουλιὰ τὰ κελήδησαν καὶ ἤρτανε στάφτιά μου ἕνα πρωί...

ΜΑΝΙΩ (Μὲ ταραχὴ μεγάλη). Πές μου, πές μου, τί ξέρεις...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Λίγα πράματα... Δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐκείνες ποῦ σκαλίζουνε νά μάθουνε καὶ νά σκορπίζουνε ὕστερα... Κάτι σχέσες ποῦ εἶχες με κάποιονα καὶ τίποτα περισσότερο... Γνώρισα καὶ τὴ γυναικα ἐκείνου...

ΜΑΝΙΩ Τὴ γνώρισες;

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Μάλιστα.

ΜΑΝΙΩ. Τὴ γνώρισες, εἶπες;

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Μάλιστα, μητερίτσα μου, ἐδῶ στοῦ ἀντρός μου.

ΜΑΝΙΩ. Στοῦ Μιμίκου; ὦ Θεέ μου!

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Μὰ μὴ φοβᾶσαι καὶ ἐκεῖνος δὲν ξέρε τίποτα... ἤρτε γιὰ ἄλλη ὑπόθεσι νά τονε διη...

ΜΑΝΙΩ ('Ανακουφισμένη) 'Α!

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. 'Εγὼ, βλέπεις, δὲ σέ κατηγορῶ.

ΜΑΝΙΩ. Ναί, μὰ ἐγὼ δὲ χώρισα ἀπὸ τὸν ἄντρα μου, οὔτε τὸν ἔκανα δυστυχῆ.

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. 'Αφτό θά πῇ πῶς δὲν εἴσουνα εἰλικρινής, ἐγὼ δὲν μπορῶ νά ὑποκριθῶ, δὲ θέλω νά ἐκμεταλλέβωμαι...

ΜΑΝΙΩ. Κάθε καλωσύνη ἔχει καὶ τάγκάθια της καὶ τάγκάθια ἀφτά πρέπει νά κρύβονται.

ΚΛΕΙΟΥΛΑ (Μὲ ἀποστροφή). 'ὦχ! ἀφτοὶ οἱ δεσμοὶ τῆς κοινωνίας... Τὸ άτομο δὲ ζῇ, δὲν κουνιέται, δὲν περπατεῖ, δὲν τρώει χωρὶς νά εἶναι με τὴ διαταγὴ τῆς βρωμερῆς ἀφτῆς σύνθεσις, ποῦ τὴ λένε κοινωνία... Τὴ συχαίνουμαι, τὴ συχαίνουμαι... Μὴ ζύσῃς τὸ δόντι σου, γιατί δὲ σοῦ τὸ ἐπιτρέπει ὁ νόμος της... ἄτομο δὲν ὑπάρχει, κοινωνία ὑπάρχει... δηλαδή ἐγὼ δὲν ὑπάρχω, ἀλλὰ σύ... Τί νά γεννιέται λοιπὸν κανεὶς σὰν ἔχει τὴν κονταμάρα νά παραδέχεται μιὰ τέτοια τυραννία;... Λεφτεριά, γενικὴ λεφτεριά δώσε μου...

ΜΑΝΙΩ (Τὴν κοιτάζει μετ' προσοχὴ. Χαμηλόφωνα). Πῶς τοῦ μοιάζει! 'Ετσι τὴ στιγμὴ ἀφτῆνα θαρρῶ πῶς τονε βλέπω.

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Τί ψιθυρίζεις; Σοῦ φαίνονται περίεργα ἐμένα ἀφτά;... ἐμένα σοῦ φαίνονται περίεργα ποῦ εἶχες τὴ δύναμη νά παραβῇς τὸν κοινωνικὸ νόμο... ἀδιάφορο ἂν ὅ,τι ἔκανες τόκανες κρυφά... μπόρεσες ὅμως καὶ νίκησες τὴν πρόληψιν... 'Εμένα τίποτα δὲ με μέλει, ζῶ γιὰ τὸν ἑαφτό μου, ὅ,τι θέλει ἄς πῇ ὁ κοσμάκης... Τί, ἔχω νά δώσω λόγο σέ κανέναν;

ΜΑΝΙΩ. 'Αν καταφρονῶμε τὸν κόσμον, ἔχουμε ὅμως ἄντρα ποῦ δέσαμε μαζί τὴν τύχη του με τὴ δική μας.

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. 'ὦ! μὴ μοῦ μιλήσ' ἔτσι, μητέρα μου, γιατί θά σέ ἀποστραφῶ... δὲ μ' ἀρέσουνε οἱ Μαγδαληνές... 'Αν ἔχουμε ἄντρα ποῦ δέσαμε μαζί τίς τύχες μας, τί φταίμε ἐμεῖς; Εἴμασταν πουλιὰ ἀνήξερα καὶ μὰς εἶπαν: κάντε ἀφτό καὶ τὸ κάναμε... Τώρα ποῦ πέρασε ἡ ἀγάπη μας καὶ ἀγαπήσαμε ἄλλονα δὲν πρέπει νά χαροῦμε τὴ καινούρια μας τὴν ἀγάπην... Τί εἶναι ἡ ζωὴ; 'Ενα χελιδόνι ποῦ περνᾷ σὰ σαῖτα ἀπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σου... Μόλις νοιώθεις πῶς ζῇς, ἔρχονται τὰ ζαρωμένα καὶ γερατειὰ νά σέ ρίζουνε στὴν κόχη γιὰ νά σαπίσῃς· πρέπει νά χαρῇς, νά χαρῇς ὅσο μπορεῖς, γιατί πόσες εἶναι οἱ χαρές μέσα σ' ἀφτὴ τὴ στιγμὴ ποῦ τὴ λένε ζωὴ;.. Δὲν εἶναι μήπως ἡ ζωὴ μιὰ θάλασσα ποῦ ἔχει πολλὰς φουρτούνες καὶ λίγες γαλήνες; Τί προσμένεις τότε; πάρε τὴ βάρκα σου καὶ πῆγαινε νά χαρῇς τὴ γαλήνη.

ΜΑΝΙΩ. Βρυκολακισμέτος, βρυκολακισμέτος!

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Καὶ ἐπειδὴ ἔτυχε νά δεθῶ με παντρειά, πρέπει νά εἶμαι φυλακισμένη;... 'Αφοῦ πιά τὸ πρόσωπο ποῦ ἀγαποῦσα, ποῦ τρελλαινόμουνα γιὰ κείνο μοῦ εἶναι ἀδιάφορο, ἀνυπόφορο... δὲ μοῦ κάνει αἴσθησι... ποιὸς Θεὸς θέλει ἕνα τέτοιο πρᾶμα; Μὰ καὶ νά θέλω νά θυσιάσω τὴν ἐφτυχία μου, νά διοῦμε μπορῶ; 'Εχω τὴ δύναμη νά τὸ κάνω; Δυὸ εἶδος ἄνθρωποι εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ μποροῦνε νά κάνουν ἕνα τέτοιο πρᾶμα· οἱ σκλάβοι καὶ κείνοι πῶχονε μεγάλο νοῦ... Οἱ πρῶτοι γιὰτὶ ἔχουνε τὸ μαχαίρι στὸ λαιμό τους, καὶ οἱ δεύτεροι γιατί ἔχουν τὴ δύναμη νά ὑπάρχουνε ὅχι γιὰ τὸν ἑαφτό τους, ἀλλὰ γιὰ τὸν κόσμον... 'Ὅλοι στὸν κόσμον ἔχουν τὴ δυστυχία νά εἶναι σκλάβοι ἢ τὸ προτέρημα νά εἶναι μεγαλοφυεῖς; (Σαπλώνεται σὰ με ἀπάθεια στὸ σφῆ)

ΜΑΝΙΩ (Βαστᾷ σιωπῇ, βηματίζει ἔχοντας τὰ χέρια στὸ στήθος, ὕστερα στέκεται κοντὰ στὴν Κλειούλα) Κόρη μου, λατρεμένη μου κόρη... γύρνα καὶ διέ με μιὰ... κοίταξε τάσπρα τὰ μαλλιά μου καὶ τίς ζαρωματιές ποῦ βαθιὰ ἀβλάκωσαν τὰ μάγουλά μου... Δὲ σοῦ φαίνεται πῶς μποροῦσαν ἀκόμη τὰ μαλλιά μου νάκαι μάδρα καὶ τὸ πρόσωπό μου πιὸ στρωτό; 'Υπαρξά θυμὰ ἐνός πάθους ποῦ μ' ἐπίασε καὶ μ' ἔσερνε ὅπου ἤθελε... με εἶχε τυφλώσει καὶ μοῦ χάρισε λίγες χρυσές τοῦ ἡλίου ἀχτίνες... ἀλλὰ σὰν πέρασε τὸ πάθος, σὰν ἐνοίωσα νά σβύνῃ ἡ ἀγάπη καὶ νά πετρώνῃ ἡ καρδιά μου, λυπήθηκα γιὰ κείνα ποῦ γενήκανε καὶ ἔκλαψα, πολλές φορές ἔκλαψα... ἔκλαψα γιὰ τὴν ἀδικία ποῦ ἔκανα στὸν ἄντρα μου... 'Εκεῖνος ἔχει τώρα ἀναπαμμένη τὴν ψυχὴ του, γιατί ἔκανε τὸ χρέος του, ἐνῶ ἐγὼ νοιώθω νά πληγώνεται καθημερινῶς ἡ ζωὴ μου...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Οἱ Μαγδαληνές, οἱ Μαγδαληνές!

ΜΑΝΙΩ. Κ' ἐσὺ τώρα σέρνεσαι ἀπὸ τὸ πάθος τυφλὰ, ποῦ θέλει νά σέ ὀδηγήσῃ σὲ προσωρινὲς χαρές... Περνᾷς ἕνα ὄνειρο...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. 'Ὅλοι μας εἴμαστε ὄνειρα.

ΜΑΝΙΩ (Μὲ ἀγωνία) Μὰ δὲ θές, παιδί μου, νά καταλάβῃς;..

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Δὲν μπορῶ νά καταλάβω, σὰν ἐρ-

τω καὶ ἐγὼ στὴν ἡλικία σου ἴσως νοιώσω τί ἔκανα στὴ νιότη μου... ἀπαράλλαχτα ὅπως ἐσὺ τώρα.

ΜΑΝΙΩ. Μὰ ἐγὼ δὲν εἶχα κανένα νά μοῦ πῇ... νά με ὀρμηνέψῃ.

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. 'ὦ! ἐννοία σου καὶ νάχες κανένα δὲ θά τὸν ἄκουες.

ΜΑΝΙΩ (Μὲ θυμὸ) Εἶσαι ἀσύστατη!

ΚΛΕΙΟΥΛΑ (Μὲ ἀφέλειαν) Μπορεῖ.

ΜΑΝΙΩ (Τὸ ἴδιο) Μὰ τὸ ξέρεις ποῦ τοῦς ἀσύστατους τοῦς βάζουνε σὲ κηδεμονία;

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Μάτια μου!

ΜΑΝΙΩ. Ξέρεις ποῦ ὑπάρχει καὶ ἡ βία;...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ (Σηκώνεται ἀπότομα) Βία; Καὶ ποιὸς εἶναι ἀφτός ποῦ θά τολμήσῃ;

ΜΑΝΙΩ. 'Εγὼ, ὁ πατέρας σου, ὁ ἄντρας σου...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ (Γελᾷ) Χὰ, χὰ, χὰ! 'Εσὺ, ἐσὺ, ποῦ κηρύττεις τώρα τὸ ἐβραγγέλιο τοῦ χρέους, ἡ μετανοιωμένη Μαγδαληνή;... χὰ, χὰ, χὰ!

ΜΑΝΙΩ (Πιέχει τὰ χέρια της). Τὸ παιδί τῆς ἁμαρτίας! Τὸ παιδί τῆς ἁμαρτίας!

ΚΛΕΙΟΥΛΑ. Δὲν ἐνοίωσες σὰ με κοιλοπονοῦσες ἕνα σίδερο κόκκινο, ποῦ θά καίῃ τὴν ψεφτιά ἀλύπητα... Δὲν ἐνοίωσες πῶς κοιλοπονοῦσες τὴν...

ΛΕΝΙΩ (Μπαίνει ἀπότομα). Κυρία...

ΜΑΝΙΩ. Τί τρέχει... πῶς εἶσαι ἔτσι σὰν ἀλαφιασμένη;...

ΛΕΝΙΩ (Ταραχμμένα) 'Ὁ καὶ Γιακουβάκης... στὸ σπίτι σας... εἰδοποιήσανε με τὴν Κυριακούλα... Τί κακὸ, Θεέ μου!

ΜΑΝΙΩ (Φέβγοντας τρεχάτα). 'Ὁ ἄντρας μου...

ΚΛΕΙΟΥΛΑ (Τὴν κοιτάζει ἀνήσυχη ὕστερα τρέχει ἀπὸ πίσω της). Γονεῖοι μου εἶναι...

ΑΛΛΑΓΗ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ Α'.

Διονύσιος, ὕστερα Μιμίκος.

'Η σκηνὴ παραδίνεται τὸ γραφεῖο τοῦ Μιμίκου ὅπως καὶ στὸ δεύτερο μέρος.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ (Σηκώνεται καὶ περπατεῖ). Τέλειωσα... μ' ἀφάνισαν ὅμως... πῆγε καλὰ ἡ δουλειὰ τους ἴσια με τώρα... Θὰ τοῦς μποῦμε στὸ 'ρρυθύνει μιὰ καὶ καλὴ... Μὰ τί διὰ τοῦτο! 'Ὁ παραφέντης δὲ φάνηκε ἀκόμη... (Κοιτάζει τὸ ρολόι του). 'Η ὥρα πέρασε, κοντέβει νά νυχτώσῃ... Κι ἀφτά ἐδῶ πρέπει νά ὑπογραφοῦνε ὅλα, ἀλλοιῶτικα δὲ γίνεται, τριακόσια πενήντα ἐφτὰ εἰσιτήρια, με τὸ ὄνομα καὶ τὸ παράνομα, δηλαδή ἐφτακόσιες δεκατίσσερας λέξεις... λίγη δουλειὰ δὲν εἶναι... Καὶ ἔχει ὁ ταλαίπωρος τόσες σκοτούρες τώρα... μὰ τί σκοτούρες, πεθερός του εἴτανε... (Σεριανίζει τίς εἰκόνας). Μιὰ εἰκόνα τοῦ Μπαϊκλιν... ἄλλη μιὰ τοῦ Γκούζη... Μμ! Εἶναι καὶ καλλιτέχνης με γούστο ὁ παραφέντης μου... ('Απαγγέλλει).

Ποῦρε, ἂ σοῦ ἀρέσει τὸ σπαθὶ καὶ θέλεις νά τὸ πάρῃς, Νά τὸ νικήσῃς πάλι περὶ καβαλλάρη.

Μὰ τί τρέχει ἐδῶ μέσα... μυρίζει ἀκαταστασία... Στὸ μαγαζὶ δὲ βλέπεις τὴν πρωτινὴ τάξη... μὰ θά πῇς ἔχει σπουδαῖα νά κοιτάξῃ ὁ κύριος Καλούδης. Κάτι θά τρέχῃ... μὰ τί με μέλει ἐμένα...

...ἂν ἄκουσες ποτέ ποιὸς εἶμαι, πῶς με λείει Καὶ πῶς κατέχω τάρματα θαρρῶ νά μὴ σ' ἀρέσῃ. 'Εμὲν τὰ μέλη μου, ἀδερφέ, δταν ἐγεννηθῆκαν Εἰς τὴν κοιλιὰν τῆς μάνας μου τὸ φόβο τους ἀφῆκαν (Τινάζεται) Τὸ κουνδούνι, ἐκεῖνος θάνατι... (Πηγαίνει)

βιαστικῶς, κάθεται στὸ γραφεῖο καὶ διορθώνει τὰ χαρτιά. Ἐκεῖνος εἶναι... τὸ βῆμα του...

MIMIKOS (Μπαίνει. Εἶναι σοβαρὸς) Τί ἔκαμες;
ΔΙΟΝΥΣΗΣ (Σηκώνεται) Τέλειωσα... Τώρα πρέπει νὰ βάλετε τὴν ὑπογραφή σας...

MIMIKOS. Πόσα εἶναι;

ΔΙΟΝΥΣΗΣ. Τριακόσιον πενήντα ἑφτά.

MIMIKOS. Καλὰ.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ. Πρέπει ἀπόψε νὰ εἶναι ἑτοιμα.

MIMIKOS. Θὰ τὰ ὑπογράψω.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ. Ἄβριο φέβγει τὸ βαπόρι.

MIMIKOS. Καλὰ, καλὰ, μὴ μωρολογᾷς... ἔν και ἐπρεπε ἡ δουλειὰ ἀπὸ νῦν εἶτανε τελειωμένη πρὸ ἑνὸς μηνῶς... ἔτσι ὅμως εἴμαστε ἐμεῖς... σὺν πάρεϊ βροχῇ πᾶμε νὰ διορθώσουμε τὰ κεραμίδια μας.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ. Ἐχετε τίποτα ἄλλο νὰ διατάξετε;

MIMIKOS. Ὁχι, πῆγαινε... Ἄβριο τὸ πρωὶ τὸ χάραμα θὰ περάσῃς ἀπὸ δῶ καὶ θὰ βρῇς στὸ γραφεῖο ἕνα γράμμα... ἐγὼ μπορεῖ νὰ κοιμῶμαι... Πάρε το καὶ κάμε ὅ,τι θὰ σοῦ λήγ...

ΔΙΟΝΥΣΗΣ. Στὴν προσταγή σας... (Κάνει νὰ φύγῃ)

(Στ' ἄλλο φύλλο τελειώνει).

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΑΘΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Ἀπὸ Πέμπτη σὲ Πέμπτη

Ἵππουργὸς Ἑσωτερικῶν ὁ Ν. Καλογερόπουλος

Σκοιωμοί. Ἐπαρχίαι: 5.

Λαθωμοί. Ἀθήνα 9, Περαιάς 4, Ἐπαρχίαι: 6.

Κλεψίαι. Ἀθήνα 3, Ἐπαρχίαι: 2.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἑντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεῖνας ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκείας. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ αἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς 3 ἐγένετο ἢ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὤψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγῇ τοῦ ὁμολογούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ καταθέτου εἰς τὸ ὕψος τῆς ὑποκαταστήματι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρῃ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	ταῖς 0)0	κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν
2	"	0)0	" " " 1 ἔτους
3	1)2	" 0)0	" " " 2 ἔτων
2	"	0)0	" " " 4 ἔτων
4	"	0)0	" " " 5 ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ καταθέτου νομαστικῇ ἢ ἀνάγνωστοι.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Ὁλομοναχ. Θερροῦμε πὺς δὲν ἔχεις καὶ τέσο δίκιο, ἔδον κι ἐγὼς τῶν γραφῶν ἔτσι στὰ χωράτῃ, νὰ ποῦμε. Ξαναδιάβασε τὴν «Κυνηγῆτρα» μὲ προσταγή κ' εἰμαστε βέβαιοι πὺς θὰ μετανοιώσῃς γιὰ ὅσα μᾶς ἔγραψες. — κ. Βασ. Ναστ. Τὸ χωράτῃ τῆς «Ἑστίας» γιὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Παλαμᾶ εἶγαν λίγο ἄνιστο κι ἄδικο. Ἄ δὲ βγῇ καλὰ στὸ «Νουμᾶ», δὲ φταῖς ὁ Καραβίτσας μὰ ὁ τοιχογράφος καὶ τὸ ἀντίτυπο ποὺ τοῦ δώσαμε καὶ ποὺ ἀναγκάστηκε νὰν τὸ μεγαλώσῃ στὸν τοίχο κ' ἔτσι τὸ χάλασε. Μὰ καὶ ἡ βλογημένη ἢ «Ἑστία» νὰ μὴ συγκινήθῃ καθόλου μὲ τὸ πῶμα τοῦ Παλαμᾶ καὶ νὰν τὰ βάλλῃ, σὺν καμιά γριὰ κουρκουσουρά, μὲ τὴν εἰκόνα του! — κ. Πετεινόπουλο. Τὸ ποίημά σου πολὺ... φτερωτὸ καὶ πέταξε στὸ καλὸ. Κρῆμα!

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1906

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον Εἰς μεταλλικόν
• Τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπεζῆς
» Κερματικὰ » διδραχμα καὶ μονόδραχμα
Ἑξωτερ. λογαριασμοί. (Ἀντίτιμον μεταλ. εἰς Τρ.π. τὸ ἐξωτερικόν
(Προῖον ἐκδοθέντος Ἑθν. Δαν. εἰς χρ. Ἑλ. Σι-
δρ. 4 ο)ο τοῦ 1902
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρν. ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφ. τραπεζ. γραμ.
» » » διδραχμῶν καὶ μονοδραχμῶν
Ἑντοκ. γραμμ. Ἑλλ. Δημ. εἰς Τρ.π. γραμμάτια
Ὁμολ. Ἑθνικῶν δανείων (Εἰς χρ. δρ. 23,768,607.75
(» τραπεζ. γραμ. » 28,878,900.—

Προεξοφλήσεις

Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων

Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογρ.

Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων

Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ

Δάνεια εἰς δῆμους λιμένας, καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα

Χορηγήσεις εἰς γεωργικὴν καὶ ἐμπορικὴν

Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργικὴν καὶ ἐμπορικὴν καὶ ἐκ γραμ. Πρ. Τραπεζ. Ἡπειροθεσσαλίας

Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους ἑταιρίας

Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης

Ὁμολ. λαχ. δαν. Ἑθν. Τρ. τῆς Ἑλλάδος: 2 1)2 ο)ο εἰς τρ. γρ.

Τοκομερίδια ἐν γένει

Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτῆμ. ἐξ ἀναγκαστ. ἐκποιήσεων

Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς

Ἐξόδα ἐγκαταστ. (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμματίων)

Διάφοροι λογαριασμοί

Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ

Διεθνῆς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ (λ)σμός ὑπὲρ Ἑθν. δανείων εἰς χρυσόν)

Λογαριασμοὶ ἐξαγ. συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τρ. γραμμ.

Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας

Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζ. γραμμάτια

Διάφορα

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον

Ἀποθεματικὰ κεφάλαια

Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:

Ι. Διὰ λ)σμόν τῆς Κυβερνήσεως

Μ. » » Τραπεζῆς

Κερματικὰ γραμμάτια διδραχμα καὶ μονόδραχμα

Καταθέσεις ἀνευ τόκου εἰς μεταλλικόν

Καταθέσεις ἀνευ τόκου

Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι

Μερίσματα πληρωτέα

Καταθ. Δημοσ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ' νόμον

Διεθν. Οἰκ. Ἐπιτροπὴ λ)σμός καταθ. ἐκ δημ.

ὑπεγγ. προσ. (Εἰς χρυσ. δρ. 626,731.39

(» τρ. γρ. » 7,222,515.94

ὑπηρεσία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν

ὑπηρεσία Ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν

Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζ. γραμμάτ.

Ἑντ. κατάθ. Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασχ. Σ. Π. Δεμερλή-Συνόρ.

» » τραπεζ. γραμμάτια

Καταθ. ἑντόκοι.

Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς 3 ο)ο εἰς χρ.

» » » 2 1)2 ο)ο εἰς τρ. γραμ.

ὑπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς 3 ο)ο εἰς χρ.

» » » 2 2 1)2 ο)ο εἰς τρ. γραμ.

Καταθέσεις Ταμειοτηρίου

Διάφορα.

Δραχ.

31 Μαρτίου 1906 28 Φεβρουαρίου 1906

2,364,894.60 2,530,608.39

205.010.— 211,470.—

1,137,429.— 1,139,177.—

28,174,525.48 27,480,798.93

13,468,523.83 13,834,523.83

67,778,575.42 67,778,575.42

10,500,000.— 10,500,000.—

52,647,507.75 52,675,107.75

23,088,337.07 23,166,879.31

2,786,113.66 2,772,248.25

12,349,589.06 12,150,274.24

1,176,545.13 1,885,360.48

58,032,758.88 57,267,072.65

43,338,803.48 43,833,358.76

12,210,003.20 11,636,171.05

5,039,858.40 4,849,643.98

4,162,500.70 4,160,515.70

1,500,000.— 1,500,000.—

1,777,150.— 1,777,150.—

77,551.12 77,551.12

8,338,403.48 8,306,439.63

2,591,105.57 2,624,409.39

1,631,384.85 1,600,554.35

2,459,664.18 2,563,385.02

3,857,874.08 2,201,291.76

4,539.05 4,539.05

1,576,960.— 1,576,960.—

1,120,000.— 1,120,000.—

400,000.— 400,000.—

796,208.69 09,329.94

364,815,271.56 362,228,889.95

20,000,000.— 20,000,000.—

13,500,000.— 13,500,000.—

110,886,359.25 110,448,229.51

10,500,000.— 10,500,000.—

5,315,065.60 3,863,618.89

18,891,379.48 15,238,339.96

765,318.94 1,612,600.81

308,815.— 503,820.—

283,749.94 283,749.94

7,849,247.33 5,087,475.54

302,593.25 418,721.85

1,562,461.57 1,442,413.13

1,310,701.48 5,010,701.48

13,468,523.83 13,834,523.83

42,265.21 25,905.21

85,234,358.07 84,353,373.16

44,841,390.— 44,841,390.—

20,487,200.— 20,488,800.—

1,257,670.— 1,559,886.—

190,805.— 157,287.50

5,741,365.25 5,654,561.89

2,076,002.56 3,271,842.—

364,815,271.56 362,228,889.95

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἀπριλίου 1906

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου

Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΣΗΣ